

Sygn. akt V GC 385/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Joanna Bury
Protokolant:	Stażysta Joanna Kwiatek

po rozpoznaniu w dniu 12 lipca 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) S.A. w G.

przeciwko

1) (...) S.A. w W.

2) M. A.

o zapłatę

I. oddała powództwo w stosunku do pozwanego (...) S.A. w W.,

II. oddała powództwo w stosunku do pozwanego M. A.

III. zasądza od powoda na rzecz pozwanego (...) S.A. w W. kwotę 2.417,00 zł (słownie złotych: dwa tysiące czterysta siedemnaście 00/100 zł) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

IV. zasądza od powoda na rzecz pozwanego M. A. kwotę 2.417,00 zł (słownie złotych: dwa tysiące czterysta siedemnaście 00/100 zł) tytułem zwrotu kosztów procesu w tym kwotę 2.400,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

SSR Joanna Bury

Sygn. akt V GC 385/17

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w G. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 28.620,67zł z odsetkami ustawowymi od dnia wymagalności poszczególnych faktur VAT do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazał, iż pozwana była związana z powódką umową o dostawę energii elektrycznej do lokalu użytkowego. Pomimo spełnienia świadczenia niepieniężnego, pozwana nie zapłaciła ceny sprzedaży energii elektrycznej wskazanej w fakturach VAT

Nakazem zapłaty z dnia 22.06.2015r. wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego w Lublinie uwzględnił roszczenie pozwu w całości.

Pozwana zaskarżyła wskazany nakaz zapłaty w całości. Wskazała, iż w dniu 28.10.2011r. sprzedała nieruchomość w O. przy ul. (...) M. A. i pismem z dnia 02.11.2011r. wypowiedziała powodowi umowę o dostawę energii elektrycznej.

W odpowiedzi na powyższe, powódka wniosła o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanego M. A. uzasadniając, iż stał się korzystającym z energii elektrycznej dostarczanej przez powódkę do przedmiotowego lokalu.

Postanowieniem z dnia 28.02.2017r. Sąd Rejonowy w Olsztynie wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego M. A..

Pozwany M. A. wniósł o oddalenie powództwa w stosunku do niego wskazując, iż powód nie udowodnił roszczenia w stosunku do tego pozwanego. Parametry energii elektrycznej nie odpowiadają tym wskazanym w umowie, a faktury nie były wystawiane i doręczane pozwanemu. Brak jest ponadto informacji, na jakiej podstawie ustalany był stan licznika, a powód nie udowodnił, że dostarczył do lokalu pozwanego energię o wartości wskazanej w przedłożonych fakturach VAT. Podniósł ponadto zarzut przedawnienia roszczenia powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11.09.2002r. powódka zawarła z pozwaną (...) S.A. w W. umowę kompleksową sprzedaży energii do lokalu w O. przy ul. (...) (dowód: umowa k. 67-65).

W dniu 28.10.2011r. pozwana sprzedała nieruchomość w O. przy ul. (...) Panu M. A. i pismem z dnia 02.11.2011r. wypowiedziała powodowi umowę o dostawę energii elektrycznej (dowód: pismo z dnia 02.11.2011r. k. 28, pismo z dnia 25.06.2013r. k. 27).

Za okres od dnia 01.09.2013r. do dnia 31.10.2013r. powódka wystawiła pozwanej (...) S.A. w W. fakturę VAT na kwotę 899,28zł oraz fakturę VAT na kwotę 11.508,06zł, za okres 02.10.2013r. -30.04.2014r. – fakturę VAT na kwotę 10.482,58zł, za okres 01.11.2013-31.12.2013r. – fakturę VAT na kwotę 877,29zł, za okres 01.01.2014r.-28.02.2014r. – fakturę VAT na kwotę 885,87zł, za okres 01.05.2014r. -25.06.2014r. – na kwotę 4.128,91zł (dowód: faktury VAT k. 56-65).

W dniu 28.10.2011r. powód zawarł z pozwanym M. A. umowę kompleksową na dystrybucję i sprzedaż energii elektrycznej do lokalu w O. przy ul. (...) określając zamówioną moc umowną na 15 KW, przy zabezpieczeniu przelicznikowym -25A (dowód: umowa k. 221-223).

W dniu 08.01.2013r. pozwany M. A. zbył przedmiotową nieruchomość (...) sp. z o.o.s.k.a. w G. (dowód: eKW nieruchomości k. 238-239).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem art. 6 k.c. jest przepis art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powódzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie o wykonanie przez pozwaną świadczenia pieniężnego z umowy sprzedaży energii elektrycznej.

W stosunku do pozwanego (...) S.A. w W., pozwany ten wykazał, że rozwiązał umowę o dostawę energii elektrycznej wobec sprzedaży lokalu, a umowa na ten lokal została zawarta przez powoda z kolejnym jego właścicielem. Powód przyznał wskazane okoliczności.

W stosunku do pozwanego M. A., pomimo zakwestionowania przez pozwanego okoliczności zasadności i wysokości należności z faktur VAT, powód nie przedstawił na okoliczność dostarczenia pozwanemu M. A. energii elektrycznej na wskazaną w fakturze wartość żadnego dowodu. Tym bardziej, że za okres rozliczeniowy wskazany w przedmiotowych fakturach powód wystawił faktury VAT pozwanej (...) S.A. w W. i według parametrów zawartej z tym pozwanym umowy. Nie zostało wykazane przez powoda, że energia elektryczna w takich ilościach, jak wskazane w fakturach VAT wystawionych pozwanej (...) S.A. w W. została dostarczona do lokalu pozwanego M. A. i aby faktury VAT wystawione zostały zgodnie z umową zawartą z pozwanym M. A..

Powód winien wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. Nadto, wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rzeczą sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012, s. 431).

Nadmienić trzeba, iż w przedmiotowym postępowaniu strona powodowa reprezentowana była przez profesjonalnego pełnomocnika, który powinien był być świadomy wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych, w przypadku gdy powołuje mniej dowodów niż tego wymaga materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia.

Ponadto, w stosunku do roszczeń powoda z tytułu sprzedaży energii elektrycznej, zasadny okazał się również zarzut przedawnienia roszczeń.

Roszczenia z tego tytułu przedawniają się w terminie 2 lat od dnia wymagalności roszczeń (art. 554 w zw. z art. 555 k.c.). Najpóźniejszy termin wymagalności roszczeń powoda dochodzonych w stosunku do pozwanego M. A. to 23.07.2014r. Postanowienie o dopoznaniu M. A. wydane zostało natomiast w dniu 28.02.2017r. na wniosek powoda złożony w dniu 11.08.2016r. Wszystkie roszczenia powoda z tytułu sprzedaży energii elektrycznej w stosunku do pozwanego M. A., w dniu dopoznania tego pozwanego były więc już przedawnione.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, Sąd oddalił powództwo na podstawie wskazanych wyżej uregulowań oraz na podstawie O kosztach orzeczono na podstawie art. 98k.p.c. Skoro pozwani wygrali sprawę w całości, powód zobowiązany jest do zwrotu obu pozwanym kosztów zastępstwa procesowego i oart.535 k.c. w zw. z art. 555 k.c., art. 5 ust. 1 ustawy prawo energetyczne, § 11 i 13 rozporządzenia Ministra Gospodarki z 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego płyty skarbowej od pełnomocnictwa w kwotach po 2.417zł dla każdego z nich.

SSR Joanna Bury